

Из кола међународних чиновника, који са банано-републичким ставом гледају на државу Србију и њене лидере, те им се на исти начин и обраћају, издваја се неколико заиста интересантних персона.

Коло води Јелко Кацин, држављанин Републике Словеније, члан Европског парламента, и коначно известилац тог тела за Србију. У преводу на народни језик, бивши судржављанин обавештава остале парламентарце ЕУ о томе колико смо лоши, бар кроз његове наочаре. Ако се има у виду да је за потребе обавештавања Парламента ЕУ одређен човек, који због ранијег државно-правног статуса своје државе, може имати извесну пристрасност (негативну) у приступу проблематици нашег прикључења ЕУ, јасно је да је Кацин управо због тога и биран на ту функцију.

Са друге стране, Република Хрватска је за свог известиоца, добила политичара и члана парламента из Аустрије, свог дугогодишњег савезника у потреби да осигура православљем неоптерећено и „неовисно“ подручје. Дакле, известилац ЕП за Хрватску се зове Ханс Свобода, и дотични социјалиста чини све што може да поваратак пар хиљада стараца на подручје северне Далмације прикаже као пун допринос младе демократије тековинама ЕУ. Но о томе другом приликом, што би рекли наши: са овима ћемо се још ћерати.

Поменути Кацин је успео на чудан начин да се посвађа чак и са Соњом Лихт, па ме баш занима чиме је наљутио њену, српским мукама, напаћену душу. Тек, словеначки либерал, по основном образовању војни дипломат, ипак није најгоре и најопасније што нам се догодило, односно није личност која може превише да нас угрози, што му је вероватно

намера.

Предмет памфлетистичко-аматерске обраде у овом тексту јесу лик и дело (што ће бити доста тешко) извесног Томаса Кантримена (Thomas Countryman), човека чија званична титула гласи: заменик помоћника државног секретара САД задужен за Европске и Еуроазијске послове (Deputy Assistant Secretary for European and Eurasian Affairs) [\[1\]](#).

Да читалац не схвати погрешно, не подсмевам се господиновој титули и радном месту, иако је, признаћете, доста рогобатна, већ се грохотом смејем нашим кувачима кафе и доносиоцима слатког од вишања, који дозвољавају да овакви ликови дају политичке оцене, због којих би свака пристојна држава трајно ускратила гостопримство дотичном оцењивачу.

Такође, разлог овог чланка нису ни многобројне изјаве у којима Кантримен на фриволан и дилетантски начин коментарише питања од прворазредног националног интереса Србије, и Срба преко Дрине, без икаквих последица [\[2\]](#). Нешто се нови Тадићев миљеник Борко Стефановић бусао у прса и благо прозвао Кантримена, везано за ЦЕФТА споразум, али цаба. Овај чиновник Хилари Клинтон ће и даље лупетати, све непристојно навијајући да Дечани, коначно, постану део непостојеће косовске културне баштине.

Неки ће рећи, па добро, сад претерујеш, човек је дипломата, и то каријерни, он заступа интересе своје земље најбоље како уме. Шта си се ту наврзо на једног чиновника којим повремено лупи који шамар нашем политичком ћумезу?

Е у томе је проблем. Томас Кантримен није каријерни дипломата. Томас Кантримен није само заменик помоћника државног секретара САД. Дакле, он није теча кумове ујне. Господин је главом и брадом врхунски обавештајац, и високо котиран у обавештајној заједници САД.

Да сам у праву, говоре званични подаци са цитираног сајта где се децидирано наводи да је „од 1997. до 1998. године господин Кантримен служио као директор за блискоисточне и јужноазијске послове у Савету за националну безбедност“ [\[3\]](#).

Ту смо, читаоче.

Савет за националну безбедност (енг: National Security Council) јесте главно обавештајно-политичко саветодавно тело САД, и делује унутар Извршног уреда председника САД. Наведено значи да је улога Томаса Кантримена у обавештајном апарату била и остала вероватно довољно значајна и запажена, да је он политичком одлуком, а из практичних разлога (говори српски, грчки, арапски, италијански и немачки језик, односно врло добро познаје прилике, обичаје и политичке елите на Балкану) преведен у ред дипломата.

Такође, то значи да смо (и даље) предмет пажљиве обраде од стране оних који су пре који месец стратегијски конференционисали по Београду, и не само обраде, већ се администрација Барака (Хусеина) Обаме решила да по опробаном рецепту, на Балкан пошаље коњицу, односно искусне обавештајце, са дипломатским манирима за вечером и недипломатским изјавама ујутру (сетите се „верификатора“ Вилијема Вокера).

Неће САД поново да упада у „неприлику“ па да им Срби хапсе шефа ЦИА за Балкан, као онда 2002. године када је ухапшен Џон Дејвид Нејбор, већ сада дају политичка овлашћења прекаљеним шпијунима, који овога пута раде јавно и кроз медије пласирају оно што се раније шифровано достављало и крило.

За Томаса такође пише да је каријеру почео у Амбасади САД у Београду, давне 1982, па ме живо занима у којем то одељењу амбасаде. Сва је прилика да је радио у одељењу за мирно решавање радних спорова у оквиру амбасаде, чим је касније аванзовао у Савет за националну безбедност. Шалу на страну, имајући у виду да је негде 1993–1994. био запослен у Канцеларији за борбу против тероризма Стејт департмента (State Department's Office of Counter-Terrorism) а да је борба против тероризма изворна надлежност ФБИ, претпостављам да је 1982. млади Томас радио као правни аташе амбасаде (представници ФБИ у амбасади носе титулу: правни аташе).

Али не љутим се ја на Кантримена што нас толико прозива и тера да признамо терористичко-кокаинску творевину. Не пишем ово да било кога увредим или ожалостим. Ја само користим податке које су његови послодавци објавили о њему и његовом претходном ангажману, или што би обавештајци рекли користим ОСИНТ (Open source intelligence / обавештајни рад заснован на коришћењу тзв. отворених извора као што су интернет, јавне публикације и сл.) да бих овом народу објаснио ко му и зашто соли памет.

У сваком случају, господин Томас би требало да захвали вишњем Богу што је у надлежност добио Балкан и Србију уместо рецимо Авганистана, јер овде на Балкану – не рачунајући Грчку – као што је познато, за држављане САД нема опасности.

---

[1] <http://www.state.gov/p/eur/rls/or/147871.htm>

[2] <http://www.nspm.rs/hronika/tomas-kantrimen-zelimo-reciprocitet-izmedju-kosova-i-srbije.html?alphabet=I>

<http://www.nezavisne.com/novosti/bih/Kantrimen-Dijalog-i-saradnja-uslovi-za-EU-i-NATO-96592.html>

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.69.html:322048-Kantrimen-Srbija-salje-pogresnu-poruku>

<http://ti-bih.org/wp-content/uploads/2011/03/Dnevni-avaz-10.12.2010..pdf>

[3] као под 1.